

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γιάννης κι' ο Μαρής,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Εἶδες Γιάννη στὸ Ἀηξοῦρι τὴ ζωὴ καὶ λεβεντιά ;
Γ. — Μοῦτζες νᾶχη τ' Ἀργοστόλι μ' ὄλη του τὴν ἀρχοντιά.
Μοῦτζες νᾶχη τ' Ἀργοστόλι μὲ τὰ πλοῦτη τὰ κρυμμένα,
μὲ τὰ μοῦτρα τὰ πενσάδα, μὲ τὰ σπήτια τὰ κλεισμένα
καὶ χαλάλι στὸ Ἀηξοῦρι π' ὄση πείνα κι' ἂν τραβᾷ,
δὲν τὸ ἐννοεῖ ν' ἀφήση τὸ ἀλεγκρίας τὸ χαβᾷ.

Μ. — Τί χαβᾷς τῆς ἀλεγκρίας
εἰς κυρίους καὶ κυρίας.
Τί χαρὲς καὶ παιγνιδάκια
ὀργασμῶν ἐπιχαρίτων
μὲς τὰ πράσινα σακάκια
τῶν περονοσποροβλήτων.

Γ. — Στ' Ἀργοστόλι ποῦν' τὸ χρῆμα μουχλιασμένο σὰ σουτάρια
πρὶν τῆς ὄρας τῶν γηροῦν μορφονῆς καὶ παλληκάρια.
Ἕνας γάμος ἀπ' ἀγάπη δὲν ἤκούσθη μὴ φορᾷ
ξεφυνοῦν ἀφανισμένα
τὰ αἰσθήματα κλεισμένα
μὲς τὸ βούρκο τοῦ παρᾷ.

Εἶναι μόδα στ' Ἀργοστόλι
γενικῶς νὰ κλαῖμε ὄλοι.
Κι' ὁ φτωχὸς μοιρολογεῖ ποῦνε μέρες νησιτικὸς,
μὰ κι' ὁ πλούσιος, πέρνει τόκους καὶ στενάζει διαρκῶς.
Κόλαση ἔναι τ' Ἀργοστόλι, κόλαση ἀληθινὴ
ποῦ τὸ χρῆμα καταπνίγει τῆς καρδίας τῆ φωνή.

Ἡ μεράθυμή μας χώρα εἶναι μὴ μοιρολοῖστρα
ἀφ' τὸν ἅγιο Νικόλα ὡς τῆ Γαῖδοουροκνίστρα,
Τὴ ζοφώδης ἀτμοσφαῖρα
καὶ παράξενο παιζι.
λὲς τ' ἀνθρώπου « καλημέρα »
καὶ γυρίζει καὶ σὲ βρίζει.

Γιὰ ν' ἀλλάξουν αἱ ἰδέες καὶ τὰ ἦθη μας αὐτὰ,
δὲν συντέειναν καθόλου τοῦ δημάρχου τὰ φυτὰ.
Στ' Ἀργοστόλι ποῦν' τὰ φρόρα καὶ τὰ λοῦσα τὰ πολλὰ,
ἔναν ἀνθρώπο δὲν βλέπεις ποῦ λιγάκι νὰ γελᾷ
καὶ σ' ἐκεῖνο τὸ Ἀηξοῦρι ποῦνε πείνα γενικὴ
μέρα νύχτα στροῦν τὰ ξύλα νὰ σοῦν' ἢ μουσικὴ.

Σ' ὄλα εἶν' καλλίτεροί μας οἱ εὐφάνταστοι γειτόνοι,
μὲ τὴ φτώχεια τους γελοῦνε,
μὲ τὸν ἔρωτα μιλοῦνε
κι' ὅποια λίγο νὰ γυαλίξη τὴν ἀρπάξουν. Δὲν γλυττώγει !
Σ' ὄλα μᾶς ὑπερτεροῦνε κατὰ τρόπον ζηλευτόν
ἔνα Μέτελα δὲν εἶχαν, τὸν ἀπέκτησαν κι' αὐτόν.

Σ' ὄλα μᾶς ὑπερτεροῦνε καὶ μᾶς ἔδοσαν κατόπο
ἔχουνε τὸ βουλευτὴ τους ποῦ στὸ βῆμα κάνει κρότο,
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Ε.Σ.Υ.Λ.Φ.2.0048

Τ' Ἀργαστόλι τὸ μεγάλο, μὲ τὸ χρῆμα, μὲ τὸ λοῦσο,
πότα τρέμει τὸ Σβορόνο, πότα τὸ Μενέλαο,
κι' οἱ φτωχοὶ μὲς τὴν Ἀθήνα στέροννε τὸ Μονοκροῦσο
καὶ τὰ κάνει πέλαο!

Πάει πλέον τ' Ἀργαστόλι τὸ κατήνησαν ὀημάδι
συνεχεῖς καταστροφαί·
κι' ἂν δὲν ἦταν τὸ Ληξοῦρι, οὔτε θάχες παξυμάδι
τὰ βουτήξῃς στὸν καφφέ.
Τύφλα νᾶχῃ τ' Ἀργαστόλι μὲ τοὺς πλούσιους του μαζὺ
καὶ χαλάλι στὸ Ληξοῦρι ποῦ ὁ ἔρωτας τὸ ζῆ.

Τί ζωῆς φιλοσοφία τοῦ Παλλίου τὴν πατρίδα
ἔτρεξαν στὴν Ἐνιαία κι' ἐπουλήσαν τὴ σταφίδα
ἐννοεῖς τοῖς μετρητοῖς
καὶ δὲν εἶχανε χαμπάρι τί θὰ πῆ ὁ πιστωτής.
Ἐβαλαν, ποῦ λές, στὴν τζέπη τὴ μονέδα τὴ γλυκερά,
κι' ἐφαλίξαν οἱ ἐμπόροι ποῦ τὸν ἔδωσαν σακκιά.

Τί λαὸς αὐτὸς τῆς Πάλης
ἀντιλήψεως μεγάλης·
ἔτρεξαν στὴν Ἐνιαία διὰ τὰ τρεχούμενα
καὶ τ' ἀφήσανε γραμμένα τὰ καθυστερούμενα.
Κι' ἂν στοὺς τόσους δανειστάδες δὲν ἔδωσανε λεφτὸ,
ἓνα εἶδος ἀλεργίας παραδέξον το κι' αὐτό.

Στ' Ἀργαστόλι νὰ λαλήσῃ δὲν ἀκοῦς μιὰ κουνκουβάργα
κι' ἐντοσοῦτω στὸ Ληξοῦρι μὲ τὴ φτώχεια τὴν τρανή,
ἐπαστρέψαν τὴ σοφίτα ποῦ τὴν εἶχανε σαράγγα
καὶ τὴν ἔκαμαν σκηγή,
κι' ἔφτιασαν Μιλάνου Σκάλα καὶ Σανκάρλο ξακουστό,
πέρα πέρα τὴ σαράγγα μὲ χαρτὶ χρωματιστό.

Θέατρο μὲ τὰ σανίδια πῶβρεθῆκαν ἔδεικεῖ
τὸ κατάφεραν ἀμέσως π' οὔτε καὶ μηχανικοί.
Τὰ βαρέλια μπαταρία
κι' ἀποπάνω πατερά,
σχηματίζουν θεωρεῖα
πρώτη, δεύτερη σειρά.

Μ. — Τί εὐτυχὲς κι' ἐπαινετὸν τὸ πλῆθος τῶν Παλιέων
τὰ τῆς σταφίδος βάσανα δὲν τὸν ζαλίζουν πλέον.

ἔπέταξε τὰ κόσκινα, τῆς διάρῃς τὰ φακότα
καὶ κάθεται στὸ θέατρο κι' ἀκοῖε τὴ Μασκότα,
Οἱ Ληξουριῶτες ἔχουνε ἀφράτες θεατρίνες,
κι' ἐμεῖς πετσοκοβώμαστε καὶ κάνουμε βατοίνες.

Οἱ Ληξουριῶτες ἔφτιασαν σκηγή μὲ κωδινέλες
κι' ἀφ' τὸν Ὀχτώβρη φέρανε καιρόγγιες Πιμπρινέλες
κι' ἐμεῖς τὰ κηφηράρια
θὰ ντιβετριτιστοῦμε
φέροντες σωληράρια
νὰ ἐμβολιαστοῦμε.

Στὸ Ληξοῦρι ὀπερέτα
κι' ἄσμα ἔρωτος γλυκὸ,
στ' Ἀργαστόλι μας λαντοῖα
καὶ βατοῖνα γενική.
Ἐπὸ κεῖ εὐτυχισμένοι
μὲ κοπέλες Ἰταλίδες
κι' ἀπὸ δῶ εὐλογισμένοι
μὲ γιαιτροὺς καὶ θαμαλίδες.

Στ' Ἀργαστόλι ἐρημία,
ἐδλογιά καὶ στεναγμοί,
στὸ Ληξοῦρι εὐθυμία
καὶ νεότητος ὄρη.

Στὸ Ληξοῦρι κωνταδώροι, ὀπερέτες μουσικῆς,
παντομίμες, φασαρίες καὶ σκηγῆς ἐρωτικῆς,

Γ. — Σὰν τὸ Ληξοῦρι, βρὲ Μαροῦ, δὲν εἶδα κι' ἄλλο μέρος
ποῦ νᾶχῃ τόση πέραση ὁ φίλος μας ὁ ἔρωτος.
καθὼς ὁ περονόσπορος δριμῆς κι' ἐκεῖνος πέφτει,
καὶ κάθε νέος π' ἀγαπᾷ
περιπατεῖ περικοπὰ
καὶ τὴν φιλιτάτην κλέφτει.

Ἐκεῖ θαρρεῖς κι' ἐφώλιασε τοῦ ἔρωτος ἡ μάνα
κι' ἄμα τὸ αἶσθημα φανῆ, ἀμέσως κάνει διάνια.
Ἐ φίλος τὴν φιλιτάτην του μιὰ μέρα τὴν κνιτάζει
τὴ δεύτερη τῆς ὀμιλεῖ, τὴν τρίτη τὴν ἀρπάζει,
κι' ὅσο νὰ πᾶν οἱ χέροντες νὰ βροῦν τὸν ἀστυνόμο,
οἱ νέοι μ' ἐκατάλαβες ἔχουν καὶ κληρονόμο.

Ἐ ἔρωτος ἔχει πέραση μεγάλη στὸ Ληξοῦρι
κι' ὁ ἀγαπᾶν βιάζεται νὰ βάλῃ τὸ κουλῶρο.

κι' ἀπάνω στὴν καοῦρα του κι' ἐντὸς τῆς ταραχῆς του
ἀρπάζει τὰ μεσάνυχτα τὴν φίλην τῆς ψυχῆς του.
Τοῦ Ληξουριῶ ὁ ἔρωτας δὲν εἶναι παίξε γέλα·
πρέπει νὰ πάρῃς ἄμαξα νὰ κλέψῃς τὴν κοπέλα.

Κατὰ τὴν βασιλεύουσαν κτηματικὴν πτωχείαν
ποῦ εὐγενῆ προνόμια καὶ τίτλοι κατελύθησαν,
τοῦ γάμου τὰ προβλήματα σ' αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν
διὰ τῆς εἰς τὸ ἄτοπον ἀπαγωγῆς ἐλλόθησαν.
Κι' ὅσα ζευγάρια περπατοῦν ἀλαμπρατσουλασμένα
εἰν' ὅλα διὰ ἔρωτος ἀλληλοεπαγμένα.

Ἐκεῖ ἀρπάζονται ψυχῆς μὲ τόση προθυμία
ὅπως ἀρπάζονε ζωμοὶ δημόσια ταμεῖα.
Ἐκεῖ ὁ γάμος γένεται κρυφὰ καὶ κουντουρά·
μαζράν ἀπὸ τὰ ἔξοδα κι' ἀπὸ τὰ ζαχαράτα·
κι' ὅσοι πουλοῦν γλυκίσματα τοῦ Ληξουριῶ τὴν πόλην,
χιτυπᾶνε τὸ κεφάλι τους πῶς θὰ φαλίρουν ὄλοι.

Ἐγὼ πολὺ τοὺς χαίρομαι τοὺς γείτονας τοὺς φίλους
ποῦ τοῦ Χριστοῦ τὴν ἐπιτολήν «τὸ ν' ἀγαποῦν ἀλλήλους»
τὴν ἐκτελοῦν, μωρὲ Μαροῦ, τελείως οἱ καῦμένοι·
σὲ τρυφερὰ αἰσθήματα εἰν' ὄλοι μπερδεμένοι
κι' ἂν ἐκατέβεν, ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον σὰν ἐτότες,
μ' ἄλλους δὲν θάχε συντροφιά παρὰ μὲ Ληξουριῶτες.

Μ. — Νὰ τρέχῃς τὰ μεσάνυχτα εἶναι λιγάνι κόπος
μὰ καὶ πολὺ ποιητικὸς τῆς ἀρπαχῆς ὁ τρόπος·
τὴν πόρτα νύχθης ἀνοιχτή
ἐπὶ τῇ ὑποθέσει,
καὶ νὰ τὴν πάρῃς ἀρπαχτὴ
ἐκείνη ποῦ σ' ἀρῶσει,

εἶναι πολὺ καλλίτερα παρὰ νὰ στέρῃς σπῆτι
καὶ νὰ γυρεύῃς σύζυγον μὲ λόγια τοῦ μεσίτη.

Ἐ συντροφος τοῦ βλου σου ἡ ἐκλεξετημένη
δὲν ἔχει τὴν γλυκύτητα ποῦ θᾶχῃ μιὰ κλεμμένη·
σὰν ξένη θὰ σοῦ φαίνεται κι' εἴταν μαζὺ τῆς θᾶσαι,
κι' ἐκείνη θὰ σ' ἐντρέπεται καὶ σὺ θὰ τὴν φοβάσαι.
καὶ δηλαδὴ ἀμφότεροι θὰ φάτε τ' ἄντερά σας
ὅσο νὰ συνηθῆσετε τὰ ιδιαίτερά σας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γ. — Καμαρώνω τοὺς γειτόνους πῶχον εὐφλεκτα τὰ στήθη
καὶ συχαίνομαι τοὺς νέους ποῦ μονηλιάζουν ἔδεπα,
κι' ἡ ψυχὴ τους κι' ἡ καρδιά τους μένει πάντα κολοκῶδι
καὶ ποτὲ τῆς δὲν κτυπᾷ.
Τόσες ὀμορφῆς περνοῦνε ἀφ' τὰ μάτια τους μπροστὰ
καὶ καμμὰ δὲν τοὺς ἀνάβει. Τί μορόπουλα βραστά!

Τόσες κόρες, τόσες νύφες περισσῶς χαριτωμένες,
εἶναι κρέμα ποῦ δὲν εἶναι στὸ Ληξοῦρι γεννημένες.
Κόρες πῶχον τόσο νάζι
— ἀφ' τὴν προῖκα τους ἐκτὸς —
θὰ τῆς ἀρπαζαν γιὰ χάξι
μὲ τὸ ἄρμα τῆς νυκτός.

Ἐ ὅλες ἔπρεπε νὰ πᾶνε στὸ Ληξοῦρι, βρὲ Μαροῦ.
Στ' Ἀργαστόλι ποῖον μέλλον καθεμιά νὰ καρτερῆ,
ποῦνε ἄρωτος ὁ κόσμος, πρὸς τὸ αἶσθημα τραχὺς
κι' οὔτε Βουρουκλᾶς ὑπάρχει δι' ἐλιπίδας εὐτυχεῖς ;

Καθεμιά πρέπει ν' ἀφίγη
τ' Ἀργαστόλι τὸ σαχλό,
καὶ νὰ μπαινήν στὸ «Δελφίνι»
καὶ νὰ σχίξῃ τὸ γυαλό
καὶ νὰ πάη στὸ Ληξοῦρι τρυφερῶς νὰ κνταχτῆ
παραχρῆμα ν' ἀγαπήσῃ κι' ἐν τῷ ἄμα ν' ἀρπαχτῆ!

Μ. — Γέρω κάρπη, γέρω πρόιση,
ποῦ σὲ θρέφω βερεσέ,
νὰ μὴν ἦσουνε κορίτσι
νὰ σ' ἀρπάξουνε καὶ σέ!
Κι' εἰς στιγμὰς ποῦ κινδυνεύω μὲς τὴ φτώχεια νὰ χαθῶ,
νὰ σὲ πάρῃ τὸ Ποτάμι γιὰ νὰ σὲ ξεφορτωθῶ!

Ζ Η Τ Ε Ι Τ Α Ι

Ζητεῖται μαντολίνο γιὰ ντουέτα
σὲ ὀπερες, ρομάντσες καὶ σονέττα·
ζητεῖ τὸ ἓνα, τ' ἄλλο ἡμισύ του
νὰ βρίσκῃ τὸ ρέ μι φὰ σὺλ λά σί του!
Νᾶχῃ πρὸ πάντων αἶσθημα καὶ χάρι
νὰ παίζῃ μοναχὰ καὶ . . . ἄς φαλτσάρῃ!
Δὲν θέλει ἀρμονία κατὰ γράμμα·
ζητεῖ ἀπάνου κάτου τέτοιο πρᾶμμα!
Κι' ἂν τύχῃ καὶ βρεθῆ, δίχως ἀντάρα
ν' ἀπευθυνθῆ σὲ μιὰ γρηὰ γκρινιάρη!!

Ἐ Κριτής!

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Συνεπεία του κατὰ τὴν εἰκὴν Δραγισέβη ἐπεισοδίου, ἐπεδόθη ἔγγραφον ὑπὸ τοῦ κ. ἀστυνόμου πρὸς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν ἀναφέρον, ὅτι ἡμᾶς πολιτῶν ἐστασίωσε κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς εἰκῆς καὶ ἡ ὁπεία διελύθη ἀμέσως τῇ ἐπεμβάσει του, ἐτέρα δὲ μὴνυσις ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος Δραγισέβη δι' ἧς αὐτος καταγγέλει τρεῖς ἐκ τῶν ἐνόρκων ἐπιπλαστογραφία τῆς ἐτυμηγορίας καὶ ἐξ ἄλλα πρόσωπα ἐπίστασι. Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἀπέστειλε τὰς μὴνύσεις πρὸς τὸν ἀνγκριτὴν διὰ τὰ περαιτέρω

— Ἐπαναλαμβάνονται αὔριον αἱ ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ διαλέξεις περὶ ὧραν 7 μ.μ. ὁμιλήσει ὁ κ. Μ. Ἀντύπας περὶ τοῦ τρόπου τῆς συγκροτήσεως τοῦ σχετικῶς πρὸς τὸ Βαλκάνειον κληροδότημα δημοψηφίσματος.

— Οἱ μαθηταὶ τῆς τρίτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου κατήρτισαν ἐν ἰδιαιτέρῳ τμήματι τοῦ Λαϊκοῦ ἀναγνωστηρίου σύνδεσμον ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ Πρόδοσις. Εὐχόμεθα καλὴν ἀρχήν.

— Ἐν ὅλως μερικῶ κύκλῳ ἐτελέσθησαν ἐν Ἀηξουρίῳ τὴν παρελθούσαν Τρίτην εἰς γάμοι τοῦ κ. Κοσμᾶ Μπορμπούλη ἱατροῦ μετὰ τῆς ἐπίμορφώσεως καὶ ἀγαθότητι ψυχῆς διακρινομένης δεσποινίδος Μέρης Ν. Λιβαδά. Εὐχόμεθα εὐτυχίαν ἀμείριστον.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένων ἡμέτερος φίλος κ. Κωνσταντῖνος Χαροκόπος, ἐμνηστεύσατο τὴν ἀξιολήλυτον δεσποινίδα Σωφρονίαν Σταύρου Καββαδία. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν.

— Αὔριον Κυριακὴν ὧραν 6 1/2 μ.μ., καλοῦνται ἐν τῇ αἴθουσῃ τῆς Φιλαρμονικῆς τὰ μέλη τῆς ἐταιρίας ὁ Ἑλληνισμὸς ὅπως συσκεφθῶσι περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ τμήμα.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ὁδησσῷ εἰς ἐκ τῶν ζηλευτῶν Κέφαλλῶνων οἵτινες διὰ τῆς ἐντίμου ἐργασίας των τιμῶσιν ἐν τῇ ξένη τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, ὁ Χρῆστος Νεόφυτος, βυθίσας εἰς βαρὺ πένθος τοὺς ἀδελφοὺς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς. Τοὺς συλλυπούμεθα ἐκ βάθους ψυχῆς.

— Ἐπίσης ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον σεβαστὴ καὶ ἐνάρετος δέσποινα ἡ Ἀδαμαντία Μεταξᾶ Κατσαίτη μήτηρ τοῦ Δημητρίου Κατσαίτη ἱατροῦ. Τὰ εἰλικρινῆ συλλυπητήριά μας.

— Ἐν τῷ φρεσκομειῶ τῆς Κερκύρας ἀπεβίωσεν ὁ καλὸς συμπολίτης μας Θεμιστοκλῆς Μεταξᾶς φαρμακοποιός.

— Μετὰ εἰμῆνον ἐνταῦθα διαμονήν, ἀνεχώρησεν διὰ τὰς Ἰνδίας ὁ ἡμέτερος φίλος κ. Εὐάγγελος Ραυτόπουλος εἰς ἐκ τῶν διακεκριμένων ὑπαλλήλων τῶν Καταστημάτων Ῥάλλη, τὸν ὁποῖον οὔτε καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν κατορθώσαμεν γὰρ ὑπανδρεῦσθαι.

— Ἐν Ἀηξουρίῳ τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ὁ Κ. Κασκάνης ἐπετέθη κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Θεοδώρατου ἐνεκεν προηγούμενων ἀφορμῶν καὶ ἐτραυμάτισεν αὐτὸν διὰ μαχαίρας

ἐπικινδύνως. Ἀμφότεροι ἦσαν ὑποδηματοποιοὶ, ἡλικίας 18 ἐτῶν, καταγόμενοι ἐκ Μονοπωλάτων. Ὁ δράστης δὲ συνελήφθη.

— ΔΑΜΑΛΙΣ Ἑλβετικὴ πρόσφατος, πωλεῖται εἰς τὸ φαρμακεῖον Μάνεση.

— Εἰς τὸ ζακχαροπλαστεῖον τοῦ Δραγῶνα κατασκευάζονται τὰ ἐκλεκτότερα βουλίαι καὶ γλυκίσματα δι' ἐσρτάς καὶ γάμους.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ

Μάχονται μὲ τὸν ἄνεμο τὰ δένδρα τὰ πλατύφυλλα, μάχονται κι' οἱ προστάται μας ἐκδίδοντες ἡμίφυλλα κι' ὁ κόσμος ἐβιρέθηκε ν' ἀκούη τοὺς ὑπάτους νὰ λένε γιὰ τοὺς ὀχετοὺς καὶ γιὰ τοὺς ἀποπάτους, καὶ νὰ μᾶς ἀναφέρουνε καὶ νὰ μᾶς μελετοῦνε πράγματα ποῦ μυρίζουνε ὅπως καὶ νὰ γραφτοῦνε!

Ὁ ἓνας λέει « ἔσπευσα γιὰ νὰ τοὺς καθάρισω ἀλλὰ μ' ἐκατατρέξανε κι' ἐγύρισα ὀπίσω. »
Κι' ἄλλος λέει « φέμματι! ἐπίτηδες τὸ εἶπες γιὰ νὰ χῶ γὼ τὸ ἄδικο πῶς ἔκλεισα τίς τρύπες. »
Κι' ἐμεῖς διασκεδάζουμε μ' αὐτὴν τὴν κωμωδίαν ἀλλὰ τὴν αἰσθανόμεθα πολὺ τὴν μυρωδίαν!

Ὅποιος θέλῃ τὰ λεπτὰ του κουτουροῦ νὰ μὴν τὰ ζίνη καὶ νὰ γίνεταί λεβέντης καὶ τῆς μόδας φιγουρίνι, νὰ ραφτῇ στοῦ Ματαράγκα πῶχει εἶδη ἐκλεκτὰ γιὰ κοστούμια γιὰ ζακέτες καὶ προπάντων γιὰ παλτά. Μοναχὰ στοῦ Ματαράγκα βρῖσκεῖς τέχνην ἐντελῆ, καὶ κασμήρια διαρκείας νὰ συμφέρουνε πολὺ.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΔΙΑ ΤΕΧΝΙΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΑΣ

Εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας ἐχομίσθησαν καὶ πωλοῦνται μαγειρεία σιδηρᾶ Κὼκ καταναλίσκοντα ἐλαχίστην ποσότητα κὼκ καὶ χρήσιμα διὰ ράπτας, πιλοποιοὺς στιλβωτὰς λεπτοσιδηρουργοὺς κτλ.

Ἀπόλυτος οἰκονομία διὰ τὰς μαγειρικὰς τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἄλλας ἀνάγκας.

Τὰ μαγειρεία τιμῶνται δραχ. 6 μονὰ καὶ δώδεκα διπλᾶ.

Ἡ τιμὴ τοῦ κὼκ χονδρικῶς 50 δραχ. τὸν τόννον. Λιανικῶς τρία λεπτὰ ἢ λίτρα.

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν μαγειριῶν δωρεάν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἠλ. Ἑταιρίας.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΦΙΛΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΥΠΟΓΡ. « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΤΣΙΛΑΝΟΥ. ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ